Anul IV. Nrul 35 Prețul unui exemplar 3 Lei Timișoara 19 Oct. 1930

Svastica Banatului

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub presidenția D-lui A. C. CUZA.

ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori Lei 160 | Pentru bănci și fabrici . . Lei 500
Pentru intelectuali . . . . „ 250 | Abonament de sprijin . . . „ 1000
Jugoslavia 260 Dinari America 4 Dolari

Director-proprietar: ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Muncim din idealism și luptăm din greu pentru binele și propășirea Neamului nostru oropsit.

Supunem săptămânal bilanțul faptelor și scrisului nostru, judecății severe a opiniei publice și de ce să n'o spunem, am fost mereu aprobați de cei ce mai simt românește și mai au dragoste față de pământul acestei țări.

Trăim însă vremuri cumplite și noi cari am luptat totdeauna neajutați de nimeni decât de banul cinstit al cetitorilor noștri, contra cruzimilor de tot felul și contra stăpânilor banului, — jidanii — cari ne sabotează acțiunea, am ajuns în strâmtoare financiară.

Ne-am sbătut din răsputeri, căci vedeam că și alții suferă, dar azi ca să putem eși cu bine din convalescență, avem absolută nevoie de ajutor.

Rugăm deci stăruitor pe stimații noștri abonați să-și plătească cu un ceas mai de vreme datoriile ce le au față de ziarul nostru. Nu cerem decât la ceeace avem drept și îndrăsnim să credem, că dacă am sărit totdeauna în ajutorul celor necăjiți, ne vom bucura și noi azi de ajutorul lor frățesc.

Dl Iuliu Maniu, prim-ministru simțindu-se incapabil de ași împlini datorința, și-a înaintat demisia și a designat de succesor pe dl Mihalache.

M. S. Regele a primit demisia dlui Maniu, pe care nu l-a ținut de chemat să-i facă propuneri și a încredințat pe dl Mironescu cu formarea noului guvern de înmormântare definitivă a partidului național țigănesc.

La sfințirea steagului Ligii din Buzad.

Toamna și-a încleștat ghiarele în caierul vremii și frunzele îngălbenite au început să șoptească tristul cântec de adio. Duminecă în 12 Oct. deasuora Banatului, ca un ceva simbolic, a răsărit un soare surâzător, cu raze de puterea celui din luna lui Cuptor. Tăcuți, ca sub tăcerea unor farmece, stăteam ghemuiți în automobilul de piață ce ne ducea la Buzad la sfințire de steag. Simțiam ceva neobicinuit în noi, o prefacere internă, pricinuită poate de Doamna Natura ce ne primea în splendida haină a sărbătoarei, simțiam regretul că „*Șeful*", reținut de o răceală contractată cu câteva zile în urmă, nu era cu noi. Gropile drumului ne trezeau la realitate: omul ori câte perfecțiuni tehnice ar aduce, este supus la ceva de ordin mai „înalt", care la noi se numește *administrație*. Fie ea a drumurilor, — șosele sau trenuri — fie a altor categorii din numita galerie.

După mai multe cotituri, coborîșuri și un ultim urcuș, întrezărim casele din Buzad. Ochii noștri căutau turnul bisericii, dar nu-l descoperiră decât când ne-am apropiut binișor de el. Făloșenia înăscută în noi bănățenii, ne-a obicinuit să vedem în satele noastre biserici mari, frumoase și înălțătoare, ca rugăciunile ce se ridică dintre zidurile ei. Dar decepția ne-a fost mare, când văzurăm că'n Banatul României întregite nu s'a găsit încă un om creștin al atâtor „administrații", care să schimbe bisericuța de lemn — mică și supusă tragediei dela Costești — într'o biserică de cărămidă, cât de modestă.

După terminarea sfintei liturgii, Părintele acompaniat de cantori și vocea îngerească a copilașilor din școalele primare, a început sfințirea steagului „Ligii Apărării Naționale Creștine" din Buzad. Bisericuța era tixită de femei și bărbați, bătrâni cărunți și copii nevinovați. Și'n tăcerea mormântală se auzea glasul plăcut al preotului, ce binecuvânta treicolorul înfrățit cu Svastica. Președintele Cuziștilor din Buzad — Dl P. Toroc — înconjurat de ceilalți membrii, făceau garda de onoare a steagului, pe care prin ferăstruia mică se proiectau razele solare. Veselia Naturei s'a înfrățit cu cea a credincioșilor și pe fețele tuturora se vedea cum pentru moment bucuria și emoția momentului înălțător, luau locul norului de mai înainte. Preotul a recomandat apoi fiilor săi sufletești cari fac parte din Ligă, să poarte cu cinste steagul și să fie legați din tot sufletul de deviza ce o au pe steag: *Hristos Regele și Națiunea*, căci numai așa vor putea birui dușmanul și întunerecul.

In curtea biscricii a vorbit apoi în numele Tineretului L. A. N. C. Dl Ionescu, student la Politehnica din T-șoara. Prin cuvinte vibrătoare, a arătat însemnătatea culorilor ce alcătuiesc steagul românesc și a tălmăcit înțelesul și rostul Svasticei de pe steagurile Ligii. Sub flamura acestor steaguri oamenii de bine cer o *Românie a Românilor.*

Un alt tânăr student, îl scuză pe Președintele L. A. N. C. din Banat — Dl Alex. Țieranu — că n'a putut venì la Buzad, fiind bolnav și aduce salutul acestuia măreței adunări. Explică apoi câteva puncte din programul economic al Ligii. Arată păcatele partidelor și însistă asupra necesității schimbării impozitelor și a cametelor și împlinirea exproprierilor urbane. La sfârșitul cuvântării, sunt viu eclamați Profesorul A. C. Cuza și A. Țieranu.

Impunătoarea manifestație cuzistă dela Buzad, este de mare importanță. Este dovadă eclatantă, cât de mult s'au săturat țăranii de partidele politice și neomenoasa lor guvernare. A venit lume multă și din satele vecine — ne chemată de nimeni — ba au venit călări și *Șvabi*, dela Sintar și Bobda — nechemați de nimeni — pentruca să audă cuvântul reprezentanților Ligii. A fost și Jiva Vasile din Comeat.

Bieții oameni povestesc greutățile sfâșietoare prin cari trec și încheierea tuturora este aceiași: *„Să vină cuziștii, in ei avem ultima speranță!" „Vom cere acest lucru și M. S. Regelui!"*

Uitându-mă la fața lor brăzdată de necazuri, m'am cutremurat ca de o presimțire rea, de multiplele lor neajunsuri și m'am convins odată mai mult, că le-a ajuns cuțitul la os. Și cântecul de jale din Buzad și împrejurime, se ridică cu aceiași putere, în tot cuprinsul țării.

„Fanaticii pământului își pierd credința în dărnicia pământului, iar țarina stă să devină o nesfârșită și dezolantă pârloagă... De pretutindeni răsar semnele dezastrului ce ne așteaptă. Nimănui nu-i este frică de grozava zi a socotelilor?" srie un ziarist din Capitală.

Se apropie desfășurarea unei drame teribile. Numai o mână de fier poate salva ceeace mai este de salvat. Cei ce au urechi să audă până mai este timp, murmurul șoaptelor ce crește printre dealuri și câmpii:

„Să vină Cuziștii!"

Cronicar

Cu ploconul.

Primar în satul lui, Gheorghe Bedea, era om înstărit; dar zgârcit din cale afară.

Avea și el, — cum s'ar zice — cum au toți oamenii: unchi, nepoți, nași . . . și avea și un fin țigan.

Borțoroagă, finul primarului și meșterul ferar al satului, se ține de toate orânduelile românilor, cum se ține toamna scaiul de coada oilor. Trăia doară în rândul oamenilor și trebuia să facă și el la fel ca ei . . .

Cum la români este obiceiul ca finul să ducă plocon nasului de zilele mari, se simțea și Borțoroagă îndatorat să facă la fel. Dar cum să facă? asta era prea mult pentru capul lui. S'a mai gândit, sa mai sfătuit cu haramina lui: ce să cumpere, ce să ducă, când să ducă și s'au înțeles ca de sărbătorile sfintelor Paști, să ducă plocon lui nașis-o. Trebuia să ducă odată, nu mai putea amâna, că doară cu două luni mai înainte, nașis-o, îi botezase un purdel.

Zis și făcut. Cu o săptămână înainte de Paști, a plecat omul la târg să facă târgueli.

Cumpărase de toate; n'a uitat nici plosca de vin roșu de Odobești, — cum se obișnuia în partea locului.

Să ducem fa „de" toate, — zicea ei către „haramina" lui, când era cuprins de evlavia ploconului, — că nașul e om cumsecade . . . ne'a făcut și el nouă destul bine.

— Ducem mă, ducem, că tot dela el scoatem paguba; îi faci o „străgălie" la căruță și-i pui două la socoteală . . . știi tu . . . cum ai mai făcut . . . că doară tot tu îi ții socoteala . . . Dar când ducem mă ploconul?

— Ști ce, „fa"! să-l ducem a doua zi de Paști . . . să fim la prânz la nașu, că găsim masa pusă și de . . . o să ne oprească la masă, că daia îi ducem plocon.

— Că bine zici tu mă . . . așa să facem.

De acum gândul le era la masa întinsă și'ncărcată cu bunătăți a lui nașis-o și tot cu gândul ăsta, — lingându-și buzele și'nghițând în sec, — au dus-o până a doua zi de Paști.

*

Imbrăcați în strae noi, ca doi păuni, finul nostru Borțoroagă, cu ploscan mână, fina cu coșul pe cap, a doua zi de Paști, cam pe timpul când eșia lumea din Biserică, intrau în curte la nașis-o.

Și-au făcut ei bine socoteala, căci la-au găsit pe nașis-o cu masa întinsă.

Fără ca să mai strige la poartă, finul și cu fina, intră drept în casă și cum e țiganul, călit dea'ndoaselea, zice:

— Bine am venit la prânz nașule!

— Să trăești fine, că la bun timp ai venit . . . șezi cu noi la masă! — și'n gândul lui: — dracu te-a adus tocmai acuma, cioară . . . l'as că ți-o joc eu ție!

Finul își cunoștea nașul și ca să nu-i dea de bănuit, în loc să se așeze la masă, se apucă să înșire pe

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Aspecte timişorene.

Cu vădită satisfacţie însemnăm aici, lăudabila faptă a comisiei însărcinate cu nomirea noilor străzi dela periferia oraşului, că au dat mai multor străzi numele câte unei comune româneşti din Banatul Sârbesc. Astfel vedem pe noua hartă: Strada Deliblata, Nicolinţ, Satul-nou, Straja etc. Ne bucurăm din inimă că în Capitala Banatului liber, se vor ţintui pe câteva străzi, numele satelor dragi — cari la mulţi ne este leagănul copilăriei — şi ne vor aminti astfel vecinic îndatoririle ce le avem faţă de cei subjugaţi: să le menţinem trează conştiinţa naţională, şi să-i ajutăm să nu-şi peardă credinţa şi limba strămoşească; să le trimitem învăţători, să le trimitem cărţi!

Şi când ne lucrăm de acestea, nu putem de a nu atrage atenţiune aceleiaşi comisiuni asupra următoarelor: In Elisabetinul Timişorii, în nemijlocită apropiere de Sf. Biserică ort. română, se află Piaţa Crucii, unde biserica susnumită îşi are o modestă cruce, la care se închină credincioşii de trei ori pe an, când iasă cu litia. Acestei pieţe, de aproape două veacuri i se zice Piaţa Crucii. Şi în zi de azi, toată lumea aşa o cunoaşte! Comisia formată înainte cu 10 ani, în scopul numirii străzilor din localitate, nu ştim pe ce bază a numit-o Piaţa Küttel. Va fi fost Küttel pe vremuri vr'un merituos la Municipiul nostru, însă cu toate aceste „Crucea, care este păzitoare a toată lumea", nu-i permis se se înlocuiască cu numele muritorilor. Trăim în Stat creştin. Cerem deci cu inzistenţă şi sperăm că se va reveni asupra acestei greşeli şi piaţa îşi va primi cât de curând numele moştenit dela moşi — strămoşi.

***

Mult trâbiţatele expoziţii de reclamă dela Hotel Ferdinand şi Casinoul Militar, şi-au deschis porţile. Nu sunt decât cenfirmarea prevederilor noastre: nişte şarlatanii jidoveşti, pentru stoarcerea banilor curioşilor vizitatori. Tot ceeace vede pietonul trecând prin faţa vitrinelor magazinelor din oraş, este şi acolo doar că'n oraş este cel puţin ferit de diferitele mirosuri neplăcute. La „expoziţie" în schimb, domneşte o nerânduială din cele mai mari, iar gramafoanele toată ziua sparg urechile vizitatorilor cu ultimele discuri importate direct dela Budapesta. Ne mirăm că cei ce au închiriat localurile şi autorităţile în drept nu s'au sezizat la timp.

Ghiţă Observatoru

Nici un ac dela JIDAN!

Falimentul politicei „Culturale".

Pentru Duminecă 5 Oct. a fost proiectată la Teatrul Comunal, o serbare artistică-istorică-literară. Programul anunţat a fost vast — conferinţe, recitări, muzică — dar în afară de una sau două personalităţi pe cari le deplângem c'au fost victimele acestei aventuri, ceilalţi „artişti" au fost nişte pretenţioase nulităţi, cocoţate de merite electorale pe piedestalul înalt al culturii. Cât de *popular* este Partidul dela conducere în Timişoara şi Banat, dovedeşte şi faptul că la această serbare, dată din iniţiativa marelui neputincios, care în regimul tuturor putinţelor, a ajuns şi ministrul celui mai bogat colţ de ţară — au fost în total 23 (citiţi bine: douăzeci şi trei) de persoane. Un *fiasco*, ce nu s'a mai înregistrat la Timişoara! Serbarea natural nu s'a putut ţine în astfel de condiţiuni, puţin încurajatoare. Unde sunt massele nealterate de partizani, unde au fost chiar cei ce se recunosc ca exponenţi ai politicei naţional-ţărăniste? Nici pe ei nu-i mai interesează ultima sforţare de ieşire din anonimat a organizaţiei cu sucursale de *„specialişti"* în multiplele ramuri sociale şi culturale?

Publicul timişorean — în ciuda orcărei explicaţii ce caută s'o dea cei înteresaţi — s'a purtat de data aceasta DEMN, *chiar prin faptul că n'a participat la serbare.*

Trăim o criză sugrumătoare, creiată de nepriceperea patronilor zeloşilor de Duminecă. Cui îi mai dă atunci în gând, să se intereseze de actiunea celor ce aşa de neomeneşte i-a minţit ieri, iar azi fără să se alarmeze de prăpastia în care ne scufundăm, cu acelaşi uşurinţă şi nepricepere care au dovedit-o în conducere, vreau să ne preumble în labirintul vast al domeniului literar sau muzical, fie chiar acesta modesta contribuţie a Banatului.

Azi politiciani icred că politica le incumbă *datoria* de a se amesteca şi în cultură şi un om politic se crede totdeauna şi un apostol. Prin această nenorocită contopire de *„personalităţi"*, s'a ajuns în trista situaţie că diletanţii politicei şi culturei, au coborît şi politica şi cultura — protecţionaţi de Stat — sub nivelul normal.

Ieşind Duminecă seara dela Teatrul Comunal, un domn spunea: *„Azi seară n'a venit nimeni, dar la porcăria lui Tănase de Dumineca viitoare, sala va fi neîncăpătoare!!!*

Cunoscători ai pulsului societăţii bănăţene — *care este azi al întregei ţări* — nu ne mirăm deloc că între porcăriile făcute de guvernul actual, care azi caută reabilitare *„căcând politică"* (Vedeţi această abominabilă cacofonie în *„Vestul"* din 1. Oct. a. c., discursul D-lui Bocu pag. 1, coloana ultimă) — şi între *„porcăriile lui Tănase"*, publicul preferă pe cele din urmă. Acesta cei puţin nu i-a înşelat niciodată în aşteptări... şi în plus, oricum ar fi omul, dacă nu-i *mincinos*, pe lângă toate păcatele, nu-şi pierde *creditul*... Conducătorii Partidului Naţional-Ţărănesc ori cât de dibaci şi experţi sunt, n'au putut nici ei schimba mersul firesc al lucrurilor, adică de a împăca *minciuna* cu *încrederea*.

Din manifestul lui Hitler.

Elemente dubioase şi de proastă calitate au lansat ştirea, că Hitler, în manifestele sale electorale ar fi insultat România şi pe poporul român.

Pentru spulberarea acestor calomnii reproducem un pasagiu din apelul electoral semnat de Hitler, anume:

„Fiecare braţ, ce ni se oferă din Europa, din aceeaşi nevoie şi aceeaşi convingere, va fi odată cu recunoştinţă prins".

Sperăm, că va veni vremea, când şi braţul nostru va fi strâns de dânsul, cu prietinie şi bunăvoinţă, în folosul bietului nostru popor.

Rândurile de mai sus arată toată bunăvoinţa. Calomnii sau înjurături nu se văd nicăiri. Ele sunt invenţii ticăloase ale creerilor jidoveşti prea înfierbântaţi de groază.

Inscrierile la facultatea de Drept din Oradea vor avea loc între 1 şi 30 Octomvrie a. c.

Examenele fundamentale şi de licenţă se vor ţinea dela 20 Octomvrie la 5 Noemvrie; înscrierile la aceste examene se vor face între 1 şi 15 Octomvrie a. c.

Descoperirea unui mare furt.

— Hoţii sunt jidani. —

In lunile trecute s'a furat într'un mod extrem de mistic, o cantitate enormă de rachiu spirt dela fabrica de spirt din Cireş, Judeţul Storojineţ, — a cărei proprietar este jidanul Ausländer Simon.

Străjerul fabricii Vasile Cruholschi la ancheta făcută de către postul de jandarmi Budenit şi secţia Ciudei, a declarat următoarele: In vre-o câteva nopţi i-am surprins pe D-nii Leon Fuchs casierul fabricii şi Adolf Grindberg administratorul fabricii in depozitul de spirt, fără a şti că dânşii fură.

Asemenea mai declară sus numitul că într'o altă noapte a surprins o trăsură a jidanului Khon din Ciudei, la fabrică, care conţinea pe ea un butoi două sau mai multe, posibil că tot cu spirt. Apoi cazul adeverindu-se că jidanii Leon Fuchs şi Adolf Grindberg funcţionarii fabricii, împreună cu chiar însuşi proprietarul ei Auslender Simon sunt hoţii şi autorii furturilor neincetate şi colosale de mari dela această fabrică au fost daţi în judecată.

Dar jidanii având bani s'au învârtit mai ceva ca Jănică şi au rămas liberi şi nearestaţi, cu toate că au furat din venitul statului, producându-i pagube mari.

Proprietarul fabricii Auslender după ce s'a văzut descoperit a alergat într'un suflet la şeful secţiei de jandarmi Ciudei Ion Ursu, căruia îi dădea 60 mii lei numai ca să facă ceva ca să intunece şi să acopere chestiunea ca să nu fie nimic. Dar bravul ostaş creştin a refuzat gheşeftul Jidanului şi l-a înaintat pe mâna parchetului, dresându-i proces-verbal şi pentru mituire.

Iar azi ca drept urmare a acestui fapt, care conform legii dreptăţii ar trebui să fie pedesit cu sancţiuni cât mai grele şi aspre, zace în tăcere. Iar hoţii de Jidani cari fură ziua mare ca'n mijloc de codru, sunt lăsaţi liberi, plimbându-se fără nici o frică şi grijă cu birjele şi automobilul pe ulicioarele sărăcăcioase ale satului Cireş, căruia i-au stors toată vlaga şi tot banul.

Bietul creştin Vasilie Cruholschi fiindcă n'a fost hoţ nici Jidan a fost dat afară din serviciul în care a slujit vre-o 12 ani cu încredere, fiindcă a descoperit un furt de stat care trebuie premiat. . Dl. prof. A. C. Cuza, deputat de Roman şi al tuturor Românilor este rugat cu tot zelul sufletul de către scriitorul acestor rânduri, ca în toamnă când începe sezlunea de deschidere a parlamentului, să aducă la cunoştinţă celor în drept această chestiune, cerând pedepsirea hoţilor de Jidani şi premierea celui care i-a prins a lui Vasile Cruholschi.

Cireş. Bucovina, Oct. 1930.

Vasilie Botezat

---

masă bunătăţile aduse plocon; şi lui naşis-o, la urmă, dă plosca de vin roşu de Odobeşti.

Naşul o i-a şi se vede treaba că-i părea bine, era ploconul bogat, că nu se mai uita aşa urât la ţigan.

Cu vorbe bune, ca şi când ar fi altul fină-su, nu un ţigan, îl îmbie să şadă cu el la masă.

— Dacă-aşi fi la altul, zău că n'aş sta naşule; dar la dumneata stau! şi fără ca să mai aştepte să fie chemat a doua oară, se şi aşeză în fruntea mesei.

— Şezi şi tu fa . . . ce te-ai proptit în uşe? nu vezi că n'are pe unde aduce naşul bucatele la masă? zice el haraminei lui care se proptise'n uşe

— E ruşinoasă foc, naşule!

— Aşa-i fine . . . aşa sunt toate femeile în casă străină . . .

— Da, da naşule, numai în casă străină îşi pierd cumpătul . . . că acasă la ele . . .

*

Ploconul bogat al ţiganului i-a adus inima la loc lui Gheorghe Badea şi era gata gata să-şi lase finul în voia Domnului. Dar ce să vezi! Dracul când n'are de lucru face biserici. Naşul, ca om mai cuminte, — căci daia era primar, — din te miri ce îi păcălea pe toţi.

Când s'a adus la masă friptura de curcan şi lângă ea varză roşie, i-a venit în minte şi păcăleala şi începe iar cu ţiganul.

— De unde ai luat vinul fine?

— Gustă-l naşule . . . vezi dacă e bun? şi naşul gustă vinul roşu de Odobeşti, adus de ţigan plocon.

— E bun fine . . . dar să vezi ce Odobeşti curat am eu . . . he hei . . . îţi lasă gura apă, nu alta.

— Se văd naşule! . . . se grăbeşte ţiganul să zică înghiţind în sec. De, el nu băuse încă vin roşu de Odobeşti.

Dracul de naş, Gheorghe Badea, se duce afară şi umple o cană cu zamă roşie rămasă dela storsul verzei adusă lângă friptură şi-i dă ţiganului să bea.

Ţiganul bea pe nerăsuflate, crezând că-i vin roşu de Odobeşti. De unde era să ştie el că nu-i vin roşu de Odobeşti? Şi apoi el mai ştia că naşis-o nu ţine'n casă fie ce lucru.

Amândoi beau: naşul vin curat de Odobeşti, adus de ţigan plocon: finul zamă de varză roşie, dela naşis-o.

— E bun vinul meu fine? zice naşul după un timp, după ce ţiganul se săturase de zamă de varză roşie

— Bun Naşule, bun, cum să nu fie bun . . . lângă curcan . . . roşu, roşu, Odobeşti, Odobeşti, dar chef... *canci!...* Să te prăpădeşti de râs, nu alta.

Cu mâinele la burtă, naşul râdea cu lacrămi şi cu el toţi.

— Ce-i naşule?

— Zamă . . . de varză . . . roşie . . . fine . . . şi râdea de se zgudiau păreţii.

Când a văzut ţiganul cât a fost de bine păcălit, fără aşi mai lua rămas bun dela naşis-o şi-a strâns catrafusele şi drept acasă, unde şi-a descărcat tot necazul pe spatele haraminei lui, care, la rându-i, nu se mai putea opri din râs.

De atunci nici prin gând nu i-a mai trecut, dar pasă-mi-te să-i mai ducă plocon, lui naşis-o.

L. Butoiu-Voiburǎ

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ruina din Şicula

Pe malul stâng al Crişului alb ce-şi scântelază apele liniştite în razele calde de soare, se întinde comuna română Şicula.

In aşezarea asta săracă, pe câmpia arsă de soare şi între cerul de un albastru palid, la numai 5 km. de Ineu, se încumetă să trăiască cam 4.000 locuitori oameni tihniţi, simpli şi patriarhali. Viaţa stearpă, mizerie şi sărăcie turburată de agenţii fiscului nesăţios. Iar atunci să auzi ţipete, urlete, sbierături şi înjurături, iar câte odată se văd bulgări de pământ sburând în capul zălogitorului. Incolo nimic.

Aţi trecut vreodată prin Şicula? Pariez cu oricare din dvs. că aţi fost impresionaţi de simplitatea ei şi aţi văzut chiar în centrul comunei... o ruină.

De-alungul străzii drepte, de-o parte şi de alta se întind căsuţele albe şi curate ale sătenilor. Biserica îşi înalţă turnul semeţ salutând cerul, iar soarele scaldă în raze aurii crucea tainică, desemnând-o pe pământ. Trecând drumul te vei găsi în faţa primăriei, iar ceva mai jos... ruina.

Este vorba de vechea şcoală confesională local vechiu, de ani, proprietatea bisericii, în care au învăţat cetitul părinţii noştri. Cu timpul s'a construit o altă şcoală mai încăpătoare, iar cea veche a rămas în părăsire.

Inchipuiţi-vă o clădire din cărămidă şi văiuguri, veche de decenii, roasă de intemperiile naturii. Ploaia a rupt burlanul şi apa se scurge pe pâreţi. Din această cauză o parte din peretele dela stradă s'a surpat, iar tavanul este susţinut de patru stâlpi de lemn. Pe alocuri prin păreţi sunt găuri enorme, iar zidul întreg ameninţă să se surpe. Podelele au fost furate. Ferestrele deasemenea. Omul şi natura au contribuit pe întrecute la opera de distrugere a vechei şcoli.

In nopţile întunecoase când vântul urlă printre zidurile pustii, cucuvaele fug speriate. Ţipetele lor răsună înfiorătoare; groaza intră în săteanul întârziat. Ruina este încunjurată pe departe. In superstiţiile poporului lucrul necurat domneşte înlăuntru, iar Lucifer îşi înalţă discipolii. Câinii găsesc între zidurile ei localul necesar pentru îndeplinirea nesupărată a poftei animalice în scopul perpetuării speciei. Dar ce vorbesc de câini. Omul nu se lasă mai pre jos. Jidanului scârbos Béla Pless îi vom tăia pofta de a mai face amor sensual în interiorul ei, aţinând calea ţărancelor rumene cu carnea fragedă şi coapsa fină. Ai înţeles năpârcă? La Palestina dar nu aici! Da, da. Acolo! Altcum nu garantez de perciunii matale.

Nedumerit m'am întrebat de ce nu se construeşte — de reparat nici vorbă — în locul ei o casă culturală, pentruca tineretul în loc să meargă la crâşma infectă a jidanului Samuel Pless, să aibă un local de delectare sufletească? Sunt în această comună tineri inteligenţi cari în dorinţa de a deştepta şi susţine în popor ideia naţională sunt impiedecaţi din lipsa casei culturale. Şi ar fi atât de necesară! Sau comuna şi biserica n'au bani? Ba da are. Un singur lucru este sigur; biserica din Şicula — ca orcare — face politică şi intrigi, iar cultura sufletească a poporulni creştin este lăsată în seama crâşmei jidoveşti.

Inzadar vom striga noi, dacă glasul ne răsună în pustiu!

P. Şiculanu

Congresul baptist din Arad.

Zilele trecute s'a ţinut în Arad un congres sectar, spre ruşinea autorităţilor civile cari le-au dat tot sprijinul acordândule diferite favoruri cari unor demni fii ai ţării româneşti nu li-se acordă. Congresul răsvrătiţilor sorţii numiţi — baptişti — au lăsat în rândurile auditorului unele din cele mai proaste impresii.

Am urmărit cu o atenţie ce nu o meritau, toată activitatea predicatorilor „atot ştiutori" în capetele cărora s'a acumulat toată viclenia umană, emanată din capetele bolnave ale scorpiilor cu nouă capete de origine semită, care sub această mască urmăreşte desnaţionalizarea şi divizarea sufletului românesc, precum şi înfiltrarea spiritului comunist! Iată scopurile meschine ale acestor sclavi ai proprietarilor de dolari din America! Intreaga acţiune baptistă miroase a talmud jidovesc. M'a surprins foarte mult faptul că acest spirit jidovesc a prins rădăcini în sufletele nobile ale românilor. Mai târziu mi-am dat explicaţia când am observat influenţa grozavă a argintului asupra acestor nenorociţi. Afinitatea lor sufletească este dolarul.

In urma unui discurs rostit de un predicator cu „reputaţie" am observat între culise, cum acel ce cetise „teribilul" discurs primi drept recompensă o mână de hârtii de culoare verde, pe care sta scris „*Una mie lei*". Dealtfel ei au dreptate ca cei ce respectă biblia, fiindcă un verset al bibliei zice „vrednic este lucrătorul de plata sa".

Pentru ca cetitorii să fie convinşi de făţărnicia acestor rătăciţi ai religiei, Vă arat un gest al unui predicator bucureştean, căruia subsemnatul întâmplător i-am observat atitudinea-i nedemnă ce cu câteva minute înainte o combătuse.

In penultima seară a congresului printr'o introducere ridicolă a unei pretinse conferinţe, numitul predicator bucureştean, condamna distracţia unor oameni care îşi găsesc satisfacţia în jassband-uri şi cabaret. Foarte frumos până aci! dar de aci începe rolul de farseur al predicatorului.

După strângerea banilor cu pălăria prin galerii, bani câştigaţi prin munca ignoranţilor credincioşi, pentruca numitul predicator, transpus în „Crucea Albă", să-i arunce cu mâna largă profesionistului cu chipul bronzat şi dansatorului de varieteu pe care mai înainte îl condamnase.

Iată lumina „adevărată" care luminează capetele inconştiente ale bieţilor lor credincioşi demni de compătimire. Cu ocazia acestui congres am observat adevărata primejdie ce ameninţă viaţa noastră de Stat prin răspândirea acestei secte. La acest congres am observat batjocurirea limbei româneşti prin traducerile ridicole ce le făceau diferiţi angajaţi baptişti

Sub masca baptismului vecinii de origine asiatică caută a înfiltra în popor ură faţă de adevăraţi urmaşi ai sfinţilor apostoli a căror caracteristică este jertfa până la sacrificiu, şi cari în vremuri de restrişte au înfundat temniţele suferind chiar martiriu, cărora ca reprezentanţi ai biserici ortodoxe le datorăm în parte conservarea noastră ca naţiune.

Risipindu-i, cred că le v'a fi mai uşor să ne stăpânească.

Se înşală însă! Românul conştient de datoria sfântă ce i-se impune de conştiinţă, va şti să-şi menţină legea strămoşească aducătoare de bine şi salvatoare în momentele critice ale vieţii.

Americanii Baptişti trebuie să ştie că sufletul românesc nu se poate cumpăra cu dolarul!

Trebuie să ştie că în ţara românească există tinerime conştientă de menirea şi datoria ei faţă de Sf. biserică şi scumpa ei patrie. Această tinerime va porni la muncă cu avântul puternic al unui popor care are credinţă neclintită într'un viitor mai bun. Dl. Mac Neil preşed. alianţei baptiste mondiale să ia la cunoştinţă că până când în vinele noastre tinereşti va curge sânge românesc nu vom permite analfabeţilor să ne conducă, şi să îndrepte neamul spre prăpastia sectarismului păcătos, orijine de jidovească,

Horia Vişoiu
student.

Din viaţa satelor noastre.

Dud. Ca şi în toate satele, aşa şi în satul nostru ne-a blagoslovit D-zeu cu destui dascăli. Laudă unora şi ruşine celor ce-şi fac datoria în mod mişelesc, cum de fapt şi-o face actualul director Iancu Constantin, care numai cu promisiuni şi minciuni a rămas în satul nostru, promiţând de doi ani că se va căsători cu o D-şoară înv. însă care fapt nu ştim când se va împlini şi pe care bază a şi rămas ca dir. suplinitor în comuna noastră. Dar mai bine ar fi plecat de mult ca să ne lase să trăim în lumina noastră nu să ne întunece cu întunerecul lui. Hoţi şi jidovii sunt destui în ţara noastră aşa că de Domnia Sa n'ar fi lipsă.

Pot să mă exprim aşa deoarece susnumitul a înşelat bieţii copii la încheierea anului trecut cu diferite sume, momindu-i că la sfârşitul anului le va împărţi cărţi. A adunat bani dela copii bineînţeles fără ştirea părinţilor copiilor, ci numai aşa pe sub mână şi a plecat cu tot cu bani spre casa părintească în Vechiul-Regat — de aici nu reese că toţi din Vechiul-Regat ar fi ca D-nul Iancu Constantin.

Susnumitul director şcolar mai comite şi alte nereguli, de cari cred că autorităţile superioare nu au cunoştinţă. Declară repetenţi băeţii din ură personală, abuzează de drepturile acordate. Astfel fixează ora pentru alegerea comitetului şcolar la 2 p. m. şi o ţine singur înainte de masă!

Iată unele din faptele „demne" ale dir. şcolar Iancu Constantin.

Cerem anchetă şi anularea alegerii comitetului şcolar. Iar dl dir. Iancu să-şi tragă consecinţele pentru toate faptele inconştiente ce le-a comis!

Autorităţile să-şi facă datoria!

Schiteanul.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Bonţeşti. Societatea sportivă a tinerilor intelectuali din Bonţeşti, recrutează din zi în zi tot mai mulţi aderenţi! Acest fapt ne-ar îmbucura şi pe noi, dar întristarea ne stăpâneşte când citim numele „aderenţilor devotaţi" cari toate se sfârşeşc cu terminaţiunile numelor de origine semitică!

Trist, dar adevărat! Ruşine acestui club sportiv, care părea a face cinste Bonţeştiului. Boala molipsitoare a jidanilor, a prins rădăcini — durere — şi în sufletele curate ale unor tineri „pretinşi" buni români!

Noi, Bonţeştenii ne lepădăm de ei, spălându-ne mâinile ca odinioară Pilat!

Dispreţul nostru!

Un fost aderent.

Secusigiu In ziua de 30 Sept. s'a plătit grâul cu lei 270, la Bechetold şi acelaş grâu se vinde la Timişoara cu 340 lei.

Va se zică un câştig de 70 lei după un capital de 270 lei (în 2 zile ceea ce face 24% în 2—3 zile. Sau 240% la lună, sau 2880% la an.

Vedeţi ce afacere bună fac „cerealişti" în majoritate jidani cuşer.

Agricultura meseria aduce 2% venit, pecând speculantul ce trăeşte în mod parasitor pe pielea plugarului, câştigă aproape 3000% după capitalul său.

Să mai zică cineva că nu trăim în cea mai perfectă stare de progres şi dreptate, sub luminata conducere alui Iuliu Maniu, cel mai cuminte om din lume.

Ţărani, la alegerile ce vor veni, votaţi tot cu roata, că veţi ajunge şi la preţul de 100 lei pentru grâu.

Buziaş. Un creştin ne aduce la cunoştinţă, că în contra avocatului jidan Dr Wiener, sa înaintat un denunţ la Parchet, pentru faptul, că a sechvestrat averea familiei Svoboda, pentru o pretinsă datorie de 100,000 Lei. Familia Svoboda a achitat la dânsul o datorie de 65,000 lei plus toate spesele, ne având alte datorii.

Cu toate acestea avocatul jidan, pretinde din nou întreaga sumă. Despre Dr Wiener se zice, că ar fi cel mai perfect talmuldist, care în felul acesta a nimicit multe familii.

Aşteptăm măsurile urgente ale Parchetului.

Dece este necesar recensământul?

Numărătoare populaţiunii chiar la popoarele vechi intrase, am putea spune, în preocupările conducătorilor deşi se făcea în mod cu totul rudimentar. — O desvoltare a civilizaţiei şi a organizării popoarelor în state unitare, elementul viu: populaţiunea, cu care însufleţeşte toată activitatea statului în diversele sale domenii, a devenit obiect de cercetare. De mai mult de un secol, recensămintele populaţiunii se fac în mod regulat şi periodic — fie la 5 fie la 10 ani după o technică mult superioară şi în condiţiuni cu adevărat ştiinţifice.

Credem că n'ar fi inutil să enumerăm, în câteva cuvinte, argumentele puternice cari se invoacă în favoarea necesităţii recensământului populaţiunii din punctul de vedere demografic, adică al cunoaşterii populaţiunii după sex, vârstă, profesiune, etc; din punct de vedere etnic, adică al populaţiunii băstinaşe şi al mimorităţilor suprapuse în decursul vremii; din punct de vedere administrativ şi politic, adică al împărţirii administrative şi exerciţiul dreptului de vot; însfârşit din punctul de vedere ştiinţific prin rapoarterea diverselor fenomene economice, financiare, sociale, morale la numărul şi compoziţia populaţiunii etc.

Prin urmare, a combate utilitatea recensământului populaţiei ar însemna să ignorăm realităţile, să dispreţuim progresul şi technica satelor moderne

Dela războl — afară de România — nu există stat în Europa care să nu-şi fi numărat populaţia, înclusiv Turcia şi Rusia. Ba, alte state ca Germania, Statele Unite, etc. şi-au numărat de două ori populaţia dela război încoace şi numai pe baza acestor recensăminte ele au putut ajunge la îmbunătăţire a situaţiunii economice şi financiare.

Dar se învoacă de către adversarii recensământului populaţiunii dela noi, două argumente cu totul specifică împrejurărilor din ţara noastră: a (Criza financiară şi b) Starea sufletească a populaţiunii care ar primit cu nemulţumire facerea unui control al ei. Mărturisim că ambele argumente nu pot rezista unei cercetări o b i e c t i v e şi serioase.

Criza financiară!.... A luat de bun acest argument. cum această criză are simptome să perziste, ar însemna să se amâne numărarea populaţiunii la calendrele greceşti, cum tot se amână din 1920. Inseamă să plutim în acelaş haos şi nesiguranţă asupra cunoaşterii populaţiunii ţării noastre care dela 1912 n'a mai putut fi numărată şi din care cauză nu se pot înfăptui acele solide reforme administrative, economice, financiare, sociale şi morale din România întregită. Or tocmai cunoaşterea cifrei reale a populaţiunii ar contribui în cea mai largă măsură la îndreptarea relelor de cari suferim, căci s'ar putea preconiza în cunoştinţă de cauză, norme potrivit situaţiunii de fapt pentru asemenea reforme.

Deci, faţă cu rezultatele ce se vor obţine prin efectuarea recensământului, s'ar compensa credem din plin, cheltuelile ce le-ar ocaziona facerea lui.

Dar, trebue să mai ţinem seamă şi de un fapt a cărui importanţă nu trebue să ne scape. Dela 1 Octomvrie 1929 se lucrează continu la desăvârşirea acestui recensământ. S'au cheltuit milioane şi lucrările sunt destul de avansate — formularele şi instrucţiunile sunt sunt deja gata, cadrul technic pregătit — nerămânând decât să se facă adaptarea lor pe teren, ceeace nu necesită decât câteva luni. A se renunţa deci la desăvârşirea acestui recensământ înseamnă a se fi risipit atâta muncă şi cheltuelă.

INFORMAȚIUNI.

Limba română — limba broaștelor. In seara zilei de 7 Septemvrie a. c. pe la ora 8 a întrat Const. Lazăr pantofar la o tutungerie din Str. Principesa Elisabeta No. 19 din Reșița, cu gândul să cumpere ceva ciocolată. Intrebând ce costă ciocolata — natural în limba maicei lui — jidoavca Klein, proprietara tutungeriei i-a răspuns: „Ne beszéljen velem béka nyelven!"

Cu fața încruntată de sânge, cu capul plecat în jos, rușinat a ieșit din prăvălie. Și-a putut înfrâna mânia în contra scârboasei creaturi.

Cerem însă cu toată energia pedepsirea jidoavcei în chestiune, cu atât mai mult că Dl în chestiune poate dovedi și cu martori insulta ce s'a adus poporului român. Până atunci cerem ca românii din Reșița și împrejurime să ia lecție din pățania de mai sus. Să nu mai calce *nici unul* în prăvăliile jidanilor și să boicoteze cu desăvârșire pe jidoavca Klein. Va voi ca să învețe atunci și limba broaștelor adevărată ca să iasă din încurcătură, dar va fi greu să-și găsească gramatică. Aceasta o poate găsi numai la Palestina.

Succese românești în străinătate. Am scris adeseori în coloanele acestui ziar, rușinea ce ni-o fac în fiecare moment „studenții români" din străinătate și în special cei din Franța. Printr'o ciudată ironie acești tineri „studenți" cari ne terfelesc numele de Român în Apusul luminat, au fost și sunt *totdeauna* jidani. *Aceasta fiindcă jidanul e curajios în orice lucru necinstit*, care însă poate să-i aducă servicii și foloase.

Am arătat anul trecut zeci de cazuri care mai de care de stabile, mai cităm azi unul, după „Curentul" din 1. crt.

„Un student român eliminat din universitățile franceze".

„Universitatea din Paris comunică ministerului instrucției că fostul student *Iosef Leiba Smil*, de naționalitate română, făcându-se vinovat de faptul că s'a servit, pe lângă autoritățile române, de un certificat falsificat cu inscripțiunile dela Facultatea de Medicină din Paris, certificat pe care și-a scris numele său, după ce a șters — prin procedee chimice — numele adevăratului titular, a fost deferit consiliului universitar din Paris, care a hotărât excluderea numitului pentru totdeauna din toate universitățile și școalele superioare publice și libere din Franța.

Această hotărâre a consiliului universitar din Paris a fost confirmată de Consiliul Superior al Instrucțiunii Publice franceze, iar Ministerul nostru de Instrucție a comunicat aceasta Universităților din țară, cu rugămintea de a cerceta dacă cumva acest individ se află înscris la vreuna din Facultățile noastre și a dispune — în caz afirmativ — exmatricularea lui de îndată și pentru totdeauna din orice școală a statului".

Nu înțelegem dece nu se sezizează odată Ministerul Instrucțiunii, despre defăimarea ce se aduce școalei și țării prin purtările mai mult decât scandaloase ale jidanilor cetățeni români? Avem și am avut printre miniștrii de cei cari au terminat sau și-au făcut măcar o parte din studii la Paris. Nu-și mai reamintesc că și pe timpul lor tot jidanii erau cei ce le sabotau renumele? Sau „simțul politic" și francmasonic întru atât să le fi atrofiat vechile sentimente că azi orice știrbire se aduce țării pe care o „guvernează", nu-i mai atinge? Suntem ferm închinați să credem acest lucru!

Franța pe care o iubim și admirăm așa de mult din toate timpurile, nu mai are azi nici o încredere în nimic ce este de proveniență din Țara Românească Cu atât mai puțină încredere au secretarii și profesorii universitari în diplomele dela noi.

Va veni însă ziua desocotelilor! Scump vor plăti atunci falsificătorii sufletului românesc și încurajatorii lor de toate calibrele, chiar de s'ar ascunde în fundul pământului!

*

Oradea Mare-Berlin. Antisemiții germani au aranjat câteva manifestații de stradă în Berlin. Populația berlineză s'a trezit la realitate și a văzut adevărul pt. care luptă antisemiți i. La un moment dat întregul cartier comercial, unde se află toate prăvăliile marilor jidani, a fost înundat de lume, care în câteva minute au prefăcut în țandăre toate geamurile și vitrinele prăvăliilor, iar pe jidani i-a bătut după întreaga rânduială a tipicului ortodox național.

Față de acest eveniment, gazetele jidovești tac. Nu au curajul să țipe, că se comit crime și pogromuri, pentrucă Berlinul nu este în România.

Dacă ar fi la noi, oi vei!, ce scandal ar face.

Așa însă tac.

In Austria, Polonia, Ungaria, chiar și Franța au început asemenea mișcări similare cu aceeași violențe...

*

Ne întreabă un cunoscut:

Voi cuziștii, ce ziceți la aceasta?

Ce să zicem? Să dea D-zeu noroc și voie bună tuturor antisemiților din lume! Asta zicem.

*

M. S. Regina Iugoslaviei a trecut prin Timișoara, la care ocazie a vizitat reprezentanția filmului sonor în cinematograful din Fabrică.

Constatăm că Sever Bocu viceregele cafenelei „Lloyd" n'a fost în anturajul M. S. Regale.

S'o fi supărat cumva pe Rege, că nu l-a mai făcut ministru, cu sau fără portofoliu sau straiță.

Dar pe prietenul său Pogány László, limbricul dela „Temesvari Hirlap" nu s'a supărat, ci s'a fotografiat alături de dânsul, în ușa „Casinoului", purtând o insignă reclamă a pastei de ghete Pyram, pe piept.

Vai de capul tău Bocule!

*

Procesul Dr. Buteanu Dr. Diel s'a judecat zilele trecute. Dr. Diel, faimosul operator, care uită tampoane în burta oamenilor operați, a fost judecat să plătească doamnei Dr. Buteanu, o despăgubire de 600.000 lei plus spesele avute.

Cu satisfacție înregistrăm acest act de dragoste al justiției. El dovedește și dreptatea cauzei ce am susținut și noi prin gazetă.

*

— **Congresul mondial al baptiștilor la Arad.** In ziua de 3. c. s-a deschis în Teatrul orășenesc din Arad, congresul mondiel al baptiștilor de pe toate cinci Continente. Prezidenția este ocupată de Iohn Max Well, președintele organizației mondiale baptiste, care a venit din Canada, aici, anume pentru acest scop.

Acest teatru satanic și antiromânesc se face la Arad pentru P. S. Sa Grigorie, episcopul Aradului, care a pornit singur lupta contra leprei sectariste, iar guvernul francmasonic al dlui Maniu (care a adus pe vagabondul comunist Panait Istrate, în țară) a dat aceasta răsplată iudaică episcopului din Arad.

Ce privește pe P. S. Griporie, regretăm ceea ce a trebuit să sufere — dar cam merită aceasta lecție, pentrucă cu prea multă dragoste a îmbrățișat pe oamenii lui Maniu.

Nr. 1700/1929 portărel.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul portărel aduc la cunoștință publică, că în urma decisului despre ordonarea execuției de escontentare al Judecătoriei Urbană I. Timișoara cu Nr. 24923/1927 și urma deciziunei despre delegarea cu Nr. G. 2961/929 al Judecătoriei Urbană II. din Timișoara, repr. prin Dr. Aurel Anuica avocat în Timișoara, pentru suma de rest 2930 lei capital, 12% interese dela 2 Iulie 1930, și pentru spesele ce vor mai obveni se fixează termen spre efectuarea licitației pe ziua de 22 Octomvrie 1930 ora 5 p. m. în Timișoara IV. Str. Mircea Vodă Nr. 3/a, pe când și unde se vor vinde prin licitație obiectele secvestrate și anume: diferite mobile de casă și un pian, prețuite în 12600 lei.

Timișoara, la 30 Sept. 1930.

Indescifrabil
portărel

Corpul Portăreilor Tribunalul Timiș-Torontal.

Nr. 4286/1930.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul portărel aduc la cunoștința publică, că în urma decisului cu Nr. G. 6433/1930 și Nr. 3030/1930 a Judecătoriei II, Timișoara, în favorul lui Racz Ioan repr. prin Dr. Aurel Anuica avocat Timișoara, pentru suma de 7000 Lei capital, interese de 12% dela 9, IV, 1929 și pentru spese în 2700 Lei deja stabilite și cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea licitațiunei pe ziua de *21 Oct. 1930 ora 5 p. m.* în Timișoara IV, Str. Emanuel Gojdu Nr. 14, unde se vor vinde prin licitație obiectele sequestrate și anume: diferite mobile, prețuite în suma de 13400 Lei. Licitația este ordonată și în favoarea celorlalți creditori în baza art. 120 leg. exec. și art. 20. Novela din anul 1908.

Timișoara, la 9 Sept. 1930.

A. Goian, portărel.

Anunț

Vizitați ospătăria lui

IOAN POPESCU

Timișoara V. strada Islin No. 4, unde veți fi servit cu cea mai mare atenție.

2 vagoane varză

de vinzare

la Nicolae Colceriu, LUDOȘUL DE MUREȘ, (Județul Turda.

PUBLICAȚIUNE.

Din încredințarea unui client al meu aduc la cunoștință publică, că în sarcina debitorului tardiv în ziua de *4 Noemvrie 1930 ora 16.* se va vinde cu asistența unui notar public în Timișoara II. Piața Traian Nr. 4. un pian marca Czapka Viena cu mecanism englez și cu numărul fabricei 6810 în conformitate cu disp. cuprinse în art. 306 din codul comercial Transilvanean aceluia, care va face oferta cea mai favorabilă.

Prețul de strigare este 50.000 Lei.

Cumpărătorul este obligat a vărsa imediat în numerar prețul de cumpărare, precum a plăti și impozitul proporțional către Stat.

Timișoara, la 15. Octomvrie 1930.

Dr. Nestor Porumb
avocat.

Corpul Portăreilor Tribunalul Timiș-Torontal.

No. 5288/929 și 3687/929.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul Portărel aduc la cunoștință publică, în urma Decizului cu Nr. G. 5115/929 al Judecătoriei rurale Timișoara, în favorul lui Rain Ioan reprezentat prin Liviu Iuga avocat din Timișoara, pentru suma de 13 600 Lei capital, interese de 12% de la I/VIII 1929 și pentru spese în 2894 Lei deja stabilite și cele se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea Licitațiunei pe ziua de **25 Octomvrie 1930 ora** $^1/_2$**4 p. m.** în comuna Rudna unde se vor vinde prin Licitație obiectele sequestrate și anume: foi de tutun, cal, căruța, porc și cucuruz.

Aceasta licitație în baza decizului No. 3453/929 al jud. rurale Timișoara se ordonă și în favorul lui Liviu Iuga avocat din Timișoara contra lui Ioan Cristea pentru 10.000 Lei capital, interese de 10% și pentru spese în 2545 Lei deja stabilite și cele mai obvenite asupra obiectelor sechestrate și anume: 1 cal, și grajd prețuite în **12.000** Lei.

Timișoara, la 24 Septemvrie 1930.

Gh. Gyertyanffy
Portărel.

Corpul Portăreilor Tribunalului Timiș-Torontal.

No. 5297/1928.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul Portărel aduc la cunoștință publică, că în urma Decizului cu No. G. 9013/1929 și decis 5116/1929 al Judecătoriei I. Timișoara în favorul lui Dr. Lazar Cornel și Dr. Liviu Juga prezentat prin Dr. Juga Livius avocat, pentru suma de 1000 Lei capital, interese de 12% de la 4 Iulie 1929 și pentru spese în 1362 lei deja stabilite și cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea Licitațiunei pe ziua de *17. X. 1930. ora 3* în Rudna No.
și continuativ în Timișoara Str.__________No. pe când și unde se vor vinde prin licitație obiectele sequestrate și anume; Una căruță, 1000 kg. porumb prețuite în suma de 6000 Lei Licitația este ordonată și în favoarea celorlalți creditori, în baza Art. 120 Leg. Exec. și Art. 20 Novela din anul 1908.

Timișoara, la 5 Sept. 1330.

A. Goian
Portărel.

CINEMA:

Cinema Cetate 18—19—20 Oct.
Cinema Doina: 21—22 Oct.
Cinema Mehala: 23 Oct.

,TRAGEDIA POPOARELOR'

Extraordinar film cu scene captivante din războiul mondial, Realizare cinematografică de A. Guges & A. Ryder după romanul lui G. Le Faure.

IN ROLURILE PRINCIPALE:

JEAN MURAT — MICHELE VERLY

Monopol: Oerfilm—București.

Azi și în zilele următoare în CINEMATOGRAFUL APOLLO din Fabrică cea mai bună operetă

DOUĂ INIMI INTR'UN VALS

100% film sonor și vorbitor.

Tiparul. Tipografiei Diecezane, Arad.

BCU Cluj / Central University Library Cluj